

bære, at en person, som lider af en af de omtalte sygdomme, ikke vil kunne kræve erstatning, hvis den pågældende desuagtet benytter produktet. Oplyser producenten derimod i forbindelse med produktets markedsføring, at han fraskriver sig ethvert produktansvar, som følger af anvendelse af produktet, uden at oplyse om bestemte risici, vil en sådan ansvarsfraskrivelse naturligvis ikke få nogen betydning i forbindelse med vurderingen af, om producenten er ansvarlig.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til direktivets artikel 13, 2. led.

Efter *stk. 1* får lovbestemte erstatningsregler i et vist omfang fortsat betydning. Flere steder i lovgivningen findes der sådanne særregler om erstatningsansvar, som også kan omfatte ansvar for produktskader. Der kan bl.a. nævnes lov om naturgasforsyning, luftfartsloven, arbejdsskadeforsikringsloven, lov om erstatning for vaccinationsskader og lov om erstatning til skadelidte værnepligtige.

I praksis bevarer disse regler deres betydning uanset gennemførelsen af dette lovforslag, i det omfang disse regler er mere gunstige for skadelidte end de, der generelt foreslås gennemført for produktskader. Der kan særligt nævnes regler om bevislettelse, om egen skyld, om tingsskadeerstatning og om forældelse. I de ovennævnte love tillægges egen skyld i modsætning til dette forslags § 9, stk. 1, kun betydning, hvis skadelidte har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Endvidere findes der ikke i de nævnte love regler svarende til forslaget § 8 om begrænsning af tingsskadeerstatning. Herudover vil skadelidte normalt have en længere frist til at gøre sit krav gældende efter de nævnte love.

Arbejdsskadeforsikringsloven, lov om erstatning for vaccinationsskader og lov om erstatning til skadelidte værnepligtige indeholder tillige regler om lettelse af skadelidtes bevis for, at der foreligger henholdsvis en arbejdsskade, en vaccinations-skade eller en skade, som kan henføres til udførelse af de pligter, der er forbundet med værnepligt.

I *stk. 2* er det præciseret, at lovforslaget ikke medfører nogen begrænsning i skadelidtes adgang til at forlange erstatning af en leverandør, herunder en leverandør, der er omfattet af § 4. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger punkt 2.2., er det den overvejende opfattelse i teorien, at der påhviler mellemhandleren (leverandøren) et

hæftelsesansvar for fejl i tidligere led, herunder producentens fejl.

Til § 15

Denne bestemmelse svarer til artikel 14, hvorefter direktivet ikke finder anvendelse på skade, som indtræffer ved nukleare ulykker, og som er omfattet af internationale konventioner, der er ratificeret af medlemsstaterne. Baggrunden for denne specielle undtagelse er medlemsstaternes særlige konventionsbundne forpligtelser ved nukleare ulykker, der tillige måtte være forårsaget af en defekt ved et produkt.

Efter en konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område (Pariserkonventionen med senere tillægskonventioner) vil et erstatningskrav som følge af en nuklear ulykke skulle rettes mod indehaveren af atomanlægget. Dette gælder også, selv om et uheld skyldes en defekt ved f.eks. en reaktor.

Til § 16

Bestemmelsen, der svarer til direktivets artikel 17, indeholder reglerne om lovens ikrafttræden. Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 1988.

Til *stk. 2*

Loven gælder alene produktskader hidrørende fra produkter, der af en producent, jfr. § 4, er bragt i omsætning efter lovens ikrafttræden den 1. januar 1988. Retsvirkningerne af skader indtrådt inden lovens ikrafttræden skal bedømmes efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder skader, der indtræder efter lovens ikrafttræden, men som er forårsaget af produkter, der er bragt i omsætning inden lovens ikrafttræden. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.

I de tilfælde, hvor et delprodukt er bragt i omsætning inden lovens ikrafttræden, mens det færdige produkt er omsat efter lovens ikrafttræden, vil ansvaret for producenten af delproduktet skulle bedømmes efter de hidtil gældende regler, mens ansvaret for producenten af det færdige produkt skal bedømmes efter lovforslagets regler. Loven er således ikke tillagt tilbagevirkende kraft. Om betydningen af begrebet »bragt i omsætning« henvises til bemærkningerne til § 7, stk. 1, nr. 1.